

**Program realizowany z udziałem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach działania
JPI Cultural Heritage and Global Change**

JPICH Digital Heritage Call

REGULAMIN KONKURSU DLA WNIOSKODAWCÓW Z POLSKI

I. INSTYTUCJA POŚREDNICZĄCA WE WDRAŻANIU PROGRAMU:

Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów (NIMOZ)

II. PROGNOZOWANY BUDŻET PROGRAMU:

70 000 EUR = 304 465 PLN liczone wg średniego miesięcznego kursu publikowanego w serii C Oficjalnego Dziennika Unii Europejskiej, liczonego dla sześciomiesięcznego okresu sprzed miesiąca publikacji ogłoszenia, tj. 1 euro = 4,3495 PLN

III. STRATEGICZNE CELE PROGRAMU:

Konkurs DIGITAL HERITAGE, organizowany w ramach Inicjatywy Wspólnego Planowania Dziedzictwo Kulturowe a Zmiana Globalna (Joint Programming Initiative Cultural Heritage and Global Change), współfinansowany jest przez instytucje z 10 państw, które uczestniczą w programie i jego łączny budżet wynosi 4,5 mln EUR. Celem konkursu jest sfinansowanie ponadnarodowych, interdyscyplinarnych i innowacyjnych projektów badawczych, których przedmiot badań będzie koncentrował się na dziedzictwie cyfrowym.

Dziedzictwo cyfrowe jest ważnym obszarem badań interdyscyplinarnych, w którym stosuje się różne metody cyfrowe do tworzenia, badania, zrozumienia, interpretacji, prezentacji oraz rozpowszechniania materialnego i niematerialnego dziedzictwa, zarówno zdigitalizowanego, jak i powstałego pierwotnie w formacie cyfrowym. Obszar ten dotyczy również zastosowania metodologii cyfrowych w konserwacji i ochronie dziedzictwa. W ramach przedmiotowego konkursu nie będzie finansowane gromadzenie podstawowe danych. Jednak dozwolone jest tworzenie nowych baz danych poprzez łączenie danych. Zestawy danych generowane z badań finansowanych przez JPICH, w tym poprzez łączenie danych, powinny - w miarę możliwości - zostać udostępnione do ponownego wykorzystania i zdeponowania.

Rezultaty konkursu mogą obejmować nowe metody lub nowe zastosowanie metod już istniejących do tworzenia, badania, zrozumienia, interpretacji, prezentacji, rozpowszechniania, konserwacji i ochrony dziedzictwa materialnego i / lub niematerialnego. Mogą zawierać tradycyjne wyniki i raporty akademickie, a także nowe media interaktywne i gry, zasoby internetowe, spektakle i dzieła sztuki.

Cele konkursu:

- wsparcie spójnych, interdyscyplinarnych i zespołowych projektów badawczych o najwyższej jakości i standardach, które znacząco wpłyną na lepsze zrozumienie dziedzictwa kulturowego, zarówno w środowisku naukowym, jak i poza nim;
- Maksymalne wykorzystanie wyników badań poprzez propagowanie ich stosowania przez osoby i organizacje działające poza środowiskiem naukowym, włącznie z decydentami, przedstawicielami sektora prywatnego, szeroko rozumianego sektora dziedzictwa, organizacji społecznych, przedsiębiorców itp.
- wsparcie interakcji i partnerstwa między badaczami dziedzictwa kulturowego a różnymi grupami użytkowników, w tym decydentami, przedsiębiorcami, szeroko pojętym sektorem dziedzictwa, działaczami społecznymi, wolontariuszami oraz ogółem społeczeństwa.

IV. TEMATY BADAWCZE

Tematy badawcze, które obejmuje konkurs Digital Heritage wywodzą się z Programu Badań Strategicznych dla Inicjatywy Wspólnego Planowania w obszarze Dziedzictwo Kulturowe a Zmiana Globalna (Strategic Research Agenda for the Joint Programming Initiative in Cultural Heritage and Global Change - www.jpi-culturalheritage.eu/wp-content/uploads/SRA-def.pdf). Wnioskodawcy winni określić główny temat, którego dotyczy projekt, z tymże projekt nie musi się do niego ograniczać. Dopuszcza się, aby projekty obejmowały więcej niż jeden spośród tematów badawczych określonych dla konkursu Digital Heritage celem zdefiniowania szeroko pojętych wyzwań dotyczących dziedzictwa kulturowego.

Dziedzictwo kulturowe to złożone zagadnienie wymagające podejścia interdyscyplinarnego. Od wnioskodawców oczekuje się, aby ich projekty również opierały się na dostępnej wiedzy pochodzącej z jak największej liczby dyscyplin naukowych, aby umożliwić rzeczywisty rozwój interdyscyplinarnych badań nad dziedzictwem. Zaleca się, aby wnioskodawcy uwzględnili w swoich zespołach badawczych przedstawicieli różnych dziedzin nauki, w tym dyscyplin, dotychczas niekojarzonych z badaniami nad dziedzictwem kulturowym.

Krótką charakterystyką tematów badawczych zamieszczona poniżej, wraz z przykładowo zdefiniowanymi obszarami problemowymi, ma być ich doprecyzowaniem i stanowić inspirację dla wnioskodawców, nie jest w żadnym wypadku listą konkretnych projektów, które uzyskają wsparcie w ramach programu.

Trzy obszary tematyczne konkursu Digital Heritage zostały ujęte w następujących kategoriach: *podejście krytyczne, podejście kuratorskie i ochrona.*

1. „Podejście krytyczne: Zaangażowanie w Dziedzictwo Cyfrowe” (“The Critical: Engagements with Digital Heritage”)

Temat ten może między innymi obejmować badania następujących zagadnień:

- Badanie sposobu, w jaki mediacja cyfrowa zmienia nasze zaangażowanie i zrozumienie naszego wspólnego i różnorodnego dziedzictwa kulturowego oraz interakcji między różnymi kulturami i dziedzictwem
- Definicje dziedzictwa i sposoby, w jaki odzwierciedlają one relacje władzy i strukturę elit

- Interakcja pomiędzy elitarnymi pojęciami kultury a pojęciami mniejszościowych i marginalnych grup
- Badanie sposobów wykorzystywania metod cyfrowych do promowania dziedzictwa grup marginalnych, wykluczonych lub mniejszościowych oraz analiza skutków partnerstwa handlowego w cyfrowej prezentacji dziedzictwa kulturowego
- Czy to możliwe, że konkretne metody cyfrowe lub technologie cyfrowe promują pewne formy treści lub stereotypów, ignorując inne formy?
- Zbadanie barier w krytycznym i refleksyjnym wykorzystaniu materiałów cyfrowych
- Promowanie bardziej aktywnego zaangażowania społeczności w dziedzictwo cyfrowe i zbadanie możliwości stworzenia nowych i trwałych sposobów opowiadania historii za pośrednictwem dziedzictwa cyfrowego, w tym aplikacji mobilnych
- Pojawienie się metod cyfrowych mających na celu analizę relacji między materialnym i niematerialnym dziedzictwem kulturowym oraz sposobów łączenia ich w jedną spójną narrację
- Zbadanie, w jakim stopniu zmiany technologiczne w społeczności dziedzictwa cyfrowego idą w parze z rosnącą świadomością odbiorców leżących u podłoża naukowych i etycznych kwestii zrównoważonego rozwoju i rozsądku
- Ocena wpływu metod cyfrowych na sposób, w jaki tendencje kulturowe mogą być badane krzyżowo i powiązane z cyklami powstania, rozprzestrzeniania się i dzielenia się, a czasami zanikania lub zastępowania.

2. „Podejście kuratorskie: Społeczności i Dziedzictwo Cyfrowe” (“The Curatorial: Communities and Digital Heritage”)

Temat ten może między innymi obejmować badania następujących zagadnień:

- Rola sieci kuratorów, koneserów i kolekcjonerów w ochronie i udostępnianiu dziedzictwa cyfrowego
- Praca ze społecznościami w celu nagrywania opowieści i historii ustnych
- Odkrywanie, odtwarzanie, badanie, udostępnianie, łączenie i ponowne wykorzystanie dziedzictwa cyfrowego generowanego przez społeczność i jego zrozumienie
- Przykłady strategii współpracy w zakresie rozwoju, które połączą różne podmioty zajmujące się kulturą i profesjonalistów (kuratorów, naukowców, specjalistów w obszarze dziedzictwa kulturowego, społeczności), co może być korzystne na poziomie badań w obszarze kultury
- Wpływ na muzealnictwo, nowe sposoby eksponowania dziedzictwa i współdziałania z nim oraz oddziaływania na wrażenia odwiedzających
- Rozwój innowacyjnych sposobów dostępu, doświadczania i przekazywania cyfrowego dziedzictwa naukowego na poziomie środowisk naukowych i edukacyjnym, takich jak automatyczne rozpoznawanie form, narzędzia do wizualizacji danych, wydobywanie danych, wykorzystanie baz danych jakościowych i ilościowych itd.
- Rozwijanie podejść opartych na współtworzeniu i wspólnym przechowywaniu, które wykraczają poza instytucje pamięci, np. turystyka, kreatywna ekonomia, projektowanie, edukacja.
- Badanie wpływu mediów cyfrowych na rzeczywiste oczekiwania nowych odbiorców, z tzw. „ery cyfrowej”, w zakresie prezentacji i zdobywania wiedzy.

3. „Ochrona Dziedzictwa Cyfrowego” (“Safeguarding Digital Heritage”)

Temat ten może między innymi obejmować badania następujących zagadnień:

- Nowe problemy dotyczące archiwizacji, przechowywania i dokumentowania wynikające z przejścia archiwów cyfrowych do archiwów transmedialnych, które zawierają nie tylko sam obiekt, ale także inne cyfrowe aplikacje np. gry, Twitter, itp. Zbadanie zagadnień i wyzwań, jakie stwarzają przygotowanie, prezentacja i analiza istniejącego dziedzictwa cyfrowego, takich jak archiwa internetowe, a także badanie wyzwań związanych z obsługą metadanych i algorytmów
- Wykorzystanie danych i technik oprogramowania do ponownego wykorzystania i ponownego łączenia danych dotyczących dziedzictwa kulturowego
- Wykorzystanie łączenia danych i innych metodologii, takich jak technologie immersyjne, stwarzające nowe perspektywy w dziedzictwie cyfrowym
- Badanie sposobów zmniejszenia przeszkód w ponownym wykorzystaniu danych dotyczących dziedzictwa kulturowego oraz sposobów promowania zaangażowania na rzecz otwartego dostępu
- Kwestie etyczne, prawne i administracyjne związane ze dzieleniem się, łączeniem i ponownym wykorzystaniem dziedzictwa cyfrowego, takie jak otwarty dostęp i zarządzanie Internetem

V. UPRAWNIENI WNIOSKODAWCY

1. O dofinansowanie w ramach programu ubiegać się mogą następujące podmioty prawa polskiego (które nazywamy w ramach programu podmiotami badawczymi / zespołami badawczym występującymi jako partnerzy w międzynarodowych konsorcjach badawczych):
 - a. państwowe instytucje kultury, dla których Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego jest organizatorem;
 - b. samorządowe instytucje kultury;
 - c. archiwa państwowe;
 - d. publiczne uczelnie artystyczne;
 - e. organizacje pozarządowe.

Podmioty wymienione w lit. od „a” do „e” w celu realizacji projektów mogą tworzyć zespoły badawcze z publicznymi szkołami wyższymi, instytutami badawczymi oraz instytutami naukowymi i pomocniczymi jednostkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk.

VI. ZASADY UDZIAŁU W PROGRAMIE

1. Wymogiem konkursu jest uczestnictwo w projekcie co najmniej trzech, ale nie więcej niż pięciu zespołów badawczych (tworzących międzynarodowe konsorcjum badawcze) z trzech do pięciu różnych krajów uczestniczących w programie, tj.: Białoruś, Cypr, Republika Czeska, Francja, Hiszpania, Holandia, Norwegia, Polska, Szwecja oraz Wielka Brytania.
2. Wniosek konkursowy składany jest w imieniu międzynarodowego konsorcjum zespołów badawczych przez lidera projektu w języku angielskim za pośrednictwem platformy internetowej do której link dostępny jest pod adresem www.jpi-culturalheritage.eu. Po zakończeniu naboru konkursowego wnioski udostępniane są do oceny formalnej w państwach z których pochodzą poszczególni partnerzy konsorcjum międzynarodowego. W przypadku wnioskodawców z Polski, zadanie to realizuje Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów (NIMOZ), który pełni też rolę punktu kontaktowego dla wnioskodawców programu Heritage Plus.
3. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Minister) wdraża i finansuje program Digital Heritage w Polsce.

4. Minister zawiera umowy finansowe z beneficjentami programu na wniosek NIMOZ, po ogłoszeniu wyników konkursu.
5. NIMOZ, w zakresie powierzonym przez Ministra, monitoruje i rozlicza finansowo projekty finansowane z programu Digital Heritage przez podmioty/zespoły badawcze z Polski o których mowa w dziale V.
6. Minister nadzoruje działalność NIMOZ w zakresie powierzonych zadań. Nadzór ten w imieniu Ministra sprawuje Departament Dziedzictwa Kulturowego.
7. Wnioskodawcy z Polski muszą spełniać warunki określone w niniejszym regulaminie, a także w ogólnych materiałach programowych konkursu Digital Heritage dostępnych na stronie www.jpi-culturalheritage.eu

VII. TERMIN I TRYB NABORU WNIOSKÓW

1. Konkurs jest jednoetapowy. Termin składania wniosków konkursowych upływa 22 czerwca 2017 r., o godz. 14:00. Ostateczne wyniki konkursu będą ogłoszone w grudniu 2017 roku. Przewidywane rozpoczęcie realizacji projektów: styczeń-maj 2018 r.
2. Wnioski konkursowe składane są wyłącznie za pośrednictwem systemu elektronicznego (zgodnie z zapisem z pkt VI.2).

VIII. WYMAGANIA FORMALNE I FINANSOWE

1. Realizacja projektów ubiegających się w konkursie o dofinansowanie nie może trwać dłużej niż 36 miesięcy.
2. Dofinansowanie ma charakter celowy i może być wydatkowane jedynie na pokrycie kosztów niezbędnych dla realizacji projektu:
 - a. wynagrodzenia osobowe i bezosobowe,
 - b. aparatura badawcza,
 - c. usługi badawcze, a ich koszt nie może przekroczyć 50% wartości projektu,
 - d. inne koszty bezpośrednio związane z projektem w tym materiały, podróże, literatura, usługi upowszechnianie i promocja.
3. Szczegółowy wykaz kosztów w ramach danego projektu zatwierdzony będzie przed podpisaniem umowy z beneficjentami.
4. W kosztorysie nie może być uwzględniony podatek od towarów i usług (VAT) w wysokości, której podatnikowi przysługuje prawo do jego odzyskania lub rozliczenia w deklaracjach składanych do Urzędu Skarbowego. Wnioskodawcy, którzy nie mają prawnej możliwości odzyskania lub rozliczenia podatku VAT od towarów i usług związanych z realizacją zadania (dla których podatek VAT jest kosztem) – sporządzają kosztorysy w kwotach brutto (łącznie z podatkiem VAT). Wnioskodawcy, którzy mają możliwość odzyskania lub rozliczenia podatku VAT od towarów i usług związanych z realizacją zadania (w całości lub w części) – sporządzają kosztorysy w kwotach netto (tj. nie uwzględniają w nich kwot podatku VAT, które będą podlegały odzyskaniu lub rozliczeniu). Możliwość odzyskania podatku VAT rozpatruje się w świetle przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jednolity - Dz.U. z 2016 r. poz. 710 ze zm.).
5. Składając wniosek do programu wnioskodawca wyraża zgodę na udostępnienie przez instytucję zarządzającą i NIMOZ podmiotom trzecim złożonej przez siebie dokumentacji – na wypadek konieczności realizacji zapisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jednolity - Dz. U. z 2016 r., poz. 1764 ze zm.).
6. Maksymalna kwota wnioskowanego dofinansowania wynosi 70 000 EUR = 304 465 PLN (liczone wg średniego miesięcznego kursu publikowanego w serii C Oficjalnego Dziennika Unii

Europejskiej, liczonego dla sześciomiesięcznego okresu sprzed miesiąca publikacji ogłoszenia, tj. 1 euro = 4,3495 PLN)

7. Wnioskowane dofinansowanie może wynosić do 100% budżetu przedstawionego we wniosku.
8. W zawartych we wniosku informacjach określających źródła finansowania zadania można zamieszczać wyłącznie dane dotyczące środków, które na etapie realizacji zadania zostaną ujęte w ewidencji księgowej wnioskodawcy.
9. Wnioskodawca zobowiązuje się do ujęcia w swojej ewidencji księgowej wszystkich przewidywanych przychodów powstałych w trakcie realizacji zadania oraz poświadczenia we wniosku, że planowane przychody nie będą ujęte w ewidencji księgowej współorganizatorów zadania. Wszystkie przychody planowane do uzyskania z tytułu realizacji zadania muszą być wykazane we wniosku i przeznaczone na koszty związane z realizacją zadania.
10. Dofinansowanie nie może pokrywać kosztów ponoszonych przez zagranicznych partnerów międzynarodowego konsorcjum badawczego bądź powstałych w wyniku realizowanych przez nich zadań projektowych.
11. Termin kwalifikowalności wydatków następuje z dniem podpisania umowy, chyba, że przepisy szczególne stanowią inaczej.

IX. PROCEDURA OCENY WNIOSKÓW

1. Nieuwzględnienie we wniosku wymogów określonych w regulaminie jest błędem formalnym i skutkuje odrzuceniem wniosku.
2. Błędy formalne we wniosku bądź niespełnianie kryteriów krajowych przez któregokolwiek z partnerów projektu skutkują odrzuceniem całego wniosku międzynarodowego konsorcjum.
3. Tryb rozpatrywania wniosków zgodny jest z wytycznymi uzgodnionymi przez partnerów konsorcjum Digital Heritage. Wnioskodawcy zobowiązani są do zapoznania się z wytycznymi, które dostępne są pod adresem www.jpi-culturalheritage.eu.
4. Konkurs nie przewiduje trybu odwoławczego.
5. W przypadku pozytywnej oceny i decyzji o finansowaniu projektu wnioskodawca jest zobowiązany zawrzeć umowę o partnerstwie ze wszystkimi członkami krajowymi i zagranicznymi składającymi wniosek przed podpisaniem umowy o dofinansowanie. Umowa musi zawierać zapisy dotyczące sposobu zarządzania projektem międzynarodowym, regulować kwestie związane z własnością intelektualną, poufnością, upowszechnianiem wyników projektu oraz zasady rozstrzygnięcia ewentualnych sporów.